Φύλλο εργασίας για το Β3 (Παπαδόπουλος)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 377/440 και ερωτήσεις κατανόησης

Ακατανόητο μυστήριο που με διχάζει βλέπω·
την κόρη πώς να πω δεν τη γνωρίζω, την Αντιγόνη;
Κόρη κακορίζικη του κακορίζικου
πατέρα Οιδίποδα, τι τρέχει; 380
Μήπως και πάτησες του βασιλιά το νόμο;
μήπως τρελάθηκες, σε πιάσαν και σε φέρανε;
ΦΥ. Αυτή 'ναι εκείνη που σκάρωσε τη δουλειά·
την πιάσαμε να θάβει· μα πού 'ναι ο Κρέοντας;
(Μπαίνει ο Κρέοντας)
ΧΟ. Να τος, απ' το παλάτι πάνω στην ώρα βγαίνει.
ΚΡ. Τι συμβαίνει; Τι πέτυχα πάνω στην ώρα;
ΦΥ. Βασιλιά, δεν πρέπει πια κανείς να παίρνει όρκο·
στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα.
Κι εγώ ορκίστηκα να μην ξαναπατήσω πόδι, 390
όταν με κοψοχόλιασες με τις φοβέρες σου.
Όμως η ξαφνική κι ανέλπιστη χαρά
απ' όλες τις χαρές έχει περίσσια γλύκα.
Εδώ 'μαι πάλι —κι ας ορκίστηκα—
σου φέρνω το κορίτσι που πιάστηκε
τον τάφο να στολίζει. Εδώ δεν μπήκε κλήρος·
δικά μου τα βρετίκια και άλλου κανενός.
Και τώρα, βασιλιά μου, πάρ' τη γι' ανάκριση·
ξεψάχνισε μονάχος σου και βρες τα· δίκιο είναι
εγώ να φύγω λεύτερος και δίχως ρετσινιά. 400
ΚΡ. Κι αυτή που κουβαλάς πότε και πώς την έπιασες;
ΦΥ. Έθαβε τον νεκρό· αυτό είν' όλο.
ΚΡ. Είσαι με τα σωστά σου; ξέρεις καλά τις λες;

ΦΥ. Να θάβει την είδα τον νεκρό που αποκήρυξες·
μιλάω τάχα καθαρά και ξάστερα;
ΚΡ. Και πώς την είδατε και πώς την πιάσατε· επ' αυτοφώρω;
ΦΥ. Άκου πώς έχει το πράγμα· όταν γυρίσαμε,
απ' τις πολλές φοβέρες τις δικές σου τρομαγμένοι,
σαρώσαμε τη σκόνη που σκέπαζε τον πεθαμένο
και καλά καλά γυμνώσαμε το σάπιο πτώμα. 410
Απάνεμα καθόμαστε στων βράχων την κορφή,
για να γλιτώσουμε τις μύτες απ' τη βρώμα.
Ο ένας τον άλλο ξάγρυπνο κρατούσε
με βρισιές, μην τύχει κι έπαιρνε στ' αψήφιστα το πράγμα.
Αυτό θα τράβηξε πολύ, ώσπου μεσουρανίς
ο δίσκος ο λαμπρός σκαρφάλωσε του ήλιου
κι έβραζε το λιοπύρι· και τότε ξαφνικά
λίβας ξεσήκωσε στη γη μεγάλο κουρνιαχτό, 420
θεομηνία, στον κάμπο χίμηξε και μάδησε
των δέντρων τις κορφές κι ο ουρανός αντάριασε.
Βαστάγαμε την οργή του θεού με τα μάτια κλειστά.
Κράτησεν ώρα πολλή και τέλος καταλάγιαζε,
όταν η κόρη φάνηκε· θρηνεί σαν το πικρό
πουλί βραχνά που την άδεια θα βρει,
ορφανή, χωρίς τα μικρά, τη φωλιά του.
Έτσι κι αυτή, γυμνό σα βλέπει το νεκρό,
σπαράζει, δέρνεται και με κατάρες άγριες
αυτούς που το 'χαν κάνει καταριέται.
Στα δυο της χέρια κουβαλά χώμα στεγνό
κι από ροΐ χαλκωματένιο ραντίζει 430
τον πεθαμένο τρεις φορές με τ' άγιασμα.
Εμείς την είδαμε κι ορμήσαμε και με το πρώτο
την πιάσαμε· δεν έμοιαζε καθόλου ταραγμένη.
Την ξεψαχνίζαμε και για τα τώρα και για τα πριν·

τίποτα δεν αρνιότανε, κι αυτό μου φέρνει

γλυκόπικρη χαρά στ' αλήθεια.

Όταν γλυτώνεις συμφορές είναι γλυκό,

κι όμως πικρό στη συμφορά να σέρνεις φίλους.

Όμως για μένα δε μετρούν αυτά,

μπροστά στη σωτηρία μου. 440

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Να συγκρίνετε τη συμπεριφορά του φύλακα στις δύο σκηνές που εμφανίζεται
2. Με βάση τον υπερσύνδεσμο http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-B121/627/4044,18225/ και με όποια άλλη πηγή επιθυμείτε να σχολιάσετε τους στίχους 429-431 (βλέπε και σχολικό βιβλίο, σχόλια σελ 159)

Στο μεταξύ παρακαλώ να εγγραφείτε, δεν το έχετε ήδη κάνει, στο μάθημα με την εξής διαδικασία:

eclass. Sch.gr, Β Θεσσαλονίκης, 2ο Λύκειο Χορτιάτη, επιλέγουμε αρχαία Β3.

Η άσκηση πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι Κυριακή 26/4/2020 και να «ανεβεί» στο μάθημα στο eclass με την εξής διαδικασία:

Εισερχόμαστε στο eclass (αν τα καταφέρουμε !) και αφού μπούμε στην τάξη μας από αριστερά στη στήλη, επιλέγουμε «εργασίες» και κατεβάζουμε την άσκηση. Αφού την κάνουμε την «ανεβάζουμε» μέσα από το περιβάλλον του άλλον του eclass. Καλό είναι να χρησιμοποιούμε αρχείο word.

Εναλλακτικά σταλεί στο mail

Dim1430@sch.gr